

[Alice Faber]

ikke ved, således at vi ikke afgrænser kommissoriet, allerede før vi nedsætter et organ.

Jeg ved godt, ministeren har gode intentioner og også har forsøgt at få det hele med, men der er sket afgrænsninger. Dem er vi ikke enige i, for vi er bange for, at vi ikke kan gennemskue dem.

Ministeren indleder sit forslag med at sige, at menneskeligt liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet, og det er vi enige i, men det giver nogle problemer i henseende til fri abort, som ministeren ikke nævner. Jeg var inde på det under vores sidste debat, og vi har i forvejen haft en drøftelse om problemet i vores gruppe, men vi har stadig væk problemer med det. Vi går stadig væk ind for fri abort, men vi ved også godt, at der er uenighed i regeringen om dette spørgsmål, og derfor vil jeg spørge ministeren, om regeringen ønsker abortdiskussionen genoptaget i rådet. Det vil jeg meget gerne have et svar på.

Men vi finder også, at regeringen i sit forslag har bekymret sig mere om at få organet indplaceret i embedsmandssystemet og i de eksisterende organer end om, hvordan det bedst opfylder de behov, folkettinget og befolkningen har. Folketinget har givet udtryk for, at vi er bange for, at eksperterne og udviklingen løber hen over hovedet på os. Lægpersoner i de regionale videnskabsetiske komiteer har givet udtryk for, at de har svært ved at forstå det, de skal tage stilling til. Befolkningen føler sig utryk ved, at komiteerne er belagt med tavshedspligt. Selvfølgelig skal der være en afgrænsning til komiteerne, men vi har behov for, at nye øjne ser på området uden bindinger og eventuelt også kommer med forslag til en reorganisering af de videnskabsetiske komiteers sammensætning, deres arbejdsform og deres kommissorium.

Vi i SF ønsker som tidligere nævnt et organ indsat af folkettinget, hvad socialdemokratiet har med i sit forslag.

Sammensætningen af rådet er også problematisk. Jeg vil bede ministeren give et eksempel på, hvilke mennesker ministeren mener der er omtalt i § 2, stk. 1, med de dér nævnte kvalifikationer.

Der skal være fire forskere fra området og én fra sundhedsstyrelsen, og dette set i forhold til fire læge medlemmer giver en uheldig overvægt af specialister. Vi foretrækker

socialdemokratiets meget bredere sammensætning.

Det er ikke først og fremmest biologisk-medicinske problemer, der skal tages stilling til. Som tidligere omtalt mener jeg, regeringsforslaget i § 3, som omhandler kommissoriet for nævnet, har taget det væsentligste med, men jeg er bange for, at der er sket nogle indsnævringer af kompetenceområdet af enten organisatoriske eller faglige hensyn. Med faglige hensyn mener jeg, at forskerne har været bange for, at de ikke har kunnet afgrænse området. Men måske kan det drøftes i udvalget, da det er forskellen på det socialdemokratiske forslag og regeringens forslag, der må danne udgangspunkt for drøftelsen om, hvad denne kommission, dette nævn, eller hvad det nu skal hedde, skal lave.

I § 4 foreslås, at nævnet løbende orienterer offentligheden og tager initiativer til debat og udvikling. Det får de 400.000 kr. for årligt, og det er fint, men rådets medlemmer er ulønnede. Hvordan skal f.eks. en fuldtidsansat HKer fra Løgstør få råd og overskud og tid til dette arbejde, hvis hun oven i købet er amtsrådsmedlem og medlem af både den regionale videnskabsetiske komité og den centrale videnskabsetiske komité? Der er da vist en lapsus her. Hvis regeringen tager dette nævns arbejde alvorligt, må den give disse mennesker arbejdsro og løn, som om de var medlemmer af Nationalbankens bestyrelse. Det ville være utænkeligt at foreslå et økonomisk udvalgsarbejde uden honorarlønning. Jeg er alvorligt bange for, at der er tale om en prioritering af nævnets arbejde.

Vi er enige i, at der skal være forbud mod de i § 5 omtalte forsøg. Vi har dog haft nogle afgrænsningsproblemer fra mennesket til højere dyr, forstået på den måde, at vi mener, der er problemer med at lave forsøg med befrugtning over artsgrænserne, selv på tidlige stadier, også med dyr.

Vi har derimod ikke så meget imod kloning, når det gælder dyr, men da vore etiske grænser nemt flyder, smitter det af på vores indstilling til menneskelige forsøg. Derfor mener vi, at der også er behov for at sætte grænser for forsøg inden for dyreverdenen. Det kan, så vidt jeg kan se, ikke medtages i regeringskommissoriet, men jeg mener, det kan indeholdes i socialdemokratiets forslags § 1, stk. 2 c eller h.